

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010063
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4414010063.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubici Medveckej, PhD. a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného Z. A., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného Z. A., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19.06.2014 sp. zn. 2T/13/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.11.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Z. A. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1. dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. pri vodnej nádrži, v priestoroch opustenej budovy, v obci I., okres E. Y., po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol poškodenú M. B. tak, že ju rukou chytil pod krk a pritlačil ju k stene a následne vopred pripravenou neznámou horľavou tekutinou, nachádzajúcou sa v plastovej bandaske, polial poškodenú na tvár, vlasoch a na hrudníku a potom ju zapaľovačom podpálil, pričom po jej vznietení ju spolu s dcérou poškodenej K. B., začali hasiť a potom ju previezol na ošetrovanie do E. v P., čím spôsobil poškodenej M. B. zranenia a to: popáleniny krku a ľavej ušnice, prednej plochy hrudníka s prechodom na ľavé plece a oblasť ľavej lopatky, ľavého ramena a radiálnej plochy ľavého predlaktia II. - III. stupňa s celkovým rozsahom 10% celého povrchu tela, s dobou liečenia a práceneschopnosti od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX,

2. v presne nezistenom čase, v období od mesiaca september XXXX až do XX.XX.XXXX sa viackrát osobne, telefonicky, ako i v rodinnom dome obžalovaného, v obci I. č. XXX, okres E. Y., vyhrážal poškodenej M. B., že keď sa s ním poškodenej rozíde a keď ho udá na políciu za to, že ju podpálil, tak zabije ju a jej dcéru L. B., nar. XX.XX.XXXX, dokončí to, čo začal, teda, že ju znova podpáli a podpáli jej celý dom, čím vzbudil u poškodenej M. B. obavu, že vyhrážky aj splní.

Za to mu bol podľa § 155 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno k/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 297 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. I., A. XX, U.: XX XXX XXX, škodu vo výške X.XXX,XX eur.

Proti tomuto rozsudku obžalovaný hneď po jeho vyhlásení podal odvolanie do výroku o treste.

Toto odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Magyerku, pričom uviedol, že uložený trest považuje za príliš vysoký a žiadal, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že mu uloží trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Poukázal na to, že nemôže súhlasiť s výškou uloženého trestu, pretože ho považuje za neprimerane prísny, k spáchaniu trestných činov sa priznal a tieto aj oľutoval. Doposiaľ bol bezúhonným občanom, ktorý nikdy nespáchal žiadny trestný čin a až do spáchania týchto skutkov sa nedostal do rozporu so zákonom. Spáchanie trestného činu úprimne oľutoval. Ihneď uskutočnil kroky k tomu, aby poškodenú odviezol na ošetrovanie a tým zmiernil následky svojho nerozvážneho a nedomysleného konania, ktoré sa už nikdy nezopakuje. Svoje konanie úprimne ľutuje a uvedomuje si možné horšie následky a je rád, že sa poškodenej nič horšie nestalo a že sa zo zranení zotavila. Tvrdil, že by mu veľmi pomohlo najmä po psychickej stránke, keby ostal na slobode a nemusel nastúpiť výkon trestu odňatia slobody. Tvrdil, že poškodenej spôsobenú škodu uhradil a je ochotný uhradiť aj škodu vyčíslenú Všeobecnou zdravotnou poisťovňou. Podľa jeho názoru, súd môže mimoriadne znížiť trest, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatelia mal za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, bolo pre páchatelia neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Podľa jeho názoru, trest je neprimerane prísny a na jeho prevýchovu je postačujúci aj trest kratšieho trvania, o čom svedčí aj spoločenská záruka poskytnutá obcou I., z ktorej vyplýva, že je svedomitým a vzorným občanom s príkladným správaním sa. Aj podmienený trest odňatia slobody by bol pre neho trestom dostatočným a poučením, pretože už samotné konanie naňho pôsobilo výchovne.

Sám obžalovaný zaslal súdu doplnenie odvolania, z ktorého vyplýva, že jeho výpovede boli len účelové, na výpoveď bol nahovorený, donútený vyhrážkami a aj advokát ho nepravdivo informoval o následkoch výpovede, ktorú učinil. Podľa jeho, úraz poškodenej sa v skutočnosti stal tak, ako to ona viackrát opísala do lekárskej správy ihneď po úraze. Poškodená aj polícii opísala, že skutok sa stal tak, že si toto zranenie privodila sama, čo mala potvrdiť aj svedkyňa U. K.. Tvrdil, že tým ako vypovedal sám seba krivo obvinil, pretože bol zle informovaný. On nikdy žiadny trestný čin nespáchal.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobu obžalovaným, Krajský súd v Nitre podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.06.2014 po riadnom poučení za prítomnosti svojho obhajcu vyhlásil, že je vinný z oboch skutkov kladených mu za vinu. Na základe tohto vyhlásenia na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. a po poučení, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, odpovedal kladne. Na základe tohto potom súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že dokazovanie ohľadne skutkov, ku ktorým sa obžalovaný priznal, sa nevykoná.

Keďže tento postup súdu I. stupňa bol plne v súlade s trestným poriadkom a obžalovaný ako vyplýva zo zápisnice z tohto hlavného pojednávania podal odvolanie len do výroku o treste, krajský súd napadnutý rozsudok preskúmal len v časti výroku o treste, i keď ho obžalovaný v doplnení odvolania (čl. 222-223) namietal vinu s tým, že sa žiadneho trestného činu nedopustil.

V tomto prípade treba uviesť tak, ako bol správne poučený súdom I. stupňa v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por., že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa ods. 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ a zároveň obžalovaného poučení, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

I napriek týmto skutočnostiam, na verejnom zasadnutí obžalovaný tvrdil, že je nevinný, k tomu, aby sa priznal, ho donútila poškodená. Nový obhajca obžalovaného tiež zotrval na tom, že obžalovaný je nevinný, žiadal vec zrušiť a vrátiť na došetrenie.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, pretože súd I. stupňa vo výroku o treste uviedol všetky skutočnosti, na ktoré pri ukladaní trestu prihliadol.

Na základe hore uvedených skutočností, krajský súd preto preskúmal len napadnutý výrok o treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného v tomto prípade nie je dôvodné.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanovením § 34 Tr. zák., keď prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, priťažujúce aj poľahčujúce okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Správne súd I. stupňa u obžalovaného zistil poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36

- písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, keď doposiaľ nebol súdne trestaný.

- písm. k/ Tr. zák., že sa pričínil na odstránenie škodlivých následkov trestného činu, alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, keď po skutku v bode 1/ zabezpečil lekársku starostlivosť poškodenej tým, že ju ihneď odviezol do nemocnice a takisto jej uhradil škodu.

- písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, keď sa k trestnej činnosti priznal a tieto činy aj úprimne oľutoval.

- písm. n/ Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a tak súdu napomohol pri objasňovaní trestnej činnosti.

Naproti tomu u obžalovaného bola správne zistená aj priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov, v danom prípade zločin ublíženia na zdraví a zločin vydierania.

Najprísnejším trestným činom, podľa ktorého súd I. stupňa ukladal trest, je zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., kde základná trestná sadzba je 5 až 12 rokov. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, správne súd I. stupňa ukladal obžalovanému trest s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., keď znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V tomto prípade potom vychádzal z trestnej sadzby 5 rokov až 9 rokov 8 mesiacov, avšak vzhľadom k tomu, že odsúdený sa dopustil dvoch úmyselných zločinov, bolo potrebné mu ukladať trest za použitia asperačnej zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák., kde sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V danom prípade sa dolná hranica trestnej sadzby nemenila a zostala na základnej sadzbe 5 rokov a horná hranica sa zvýšila na 155 mesiacov. Súd I. stupňa správne obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby, keď zohľadnil všetky poľahčujúce okolnosti, ako aj následky ním spáchaných skutkov.

Obžalovaný sa svojím odvolaním domáhal, aby v jeho prípade bolo použité ustanovenie Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Po preskúmaní predmetnej veci neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti prípadu a ani také pomery páchatel'a, na ktoré by bolo možné v danom prípade prihliadnuť a postupovať podľa tohto zákonného ustanovenia.

Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, trestné činy boli spáchané úmyselným konaním obžalovaného, ktorý sa na trestný čin uvedený v bode 1/ rozsudku pripravoval, pretože poškodenú vylákal pod zámienkou porozprávania sa do objektu vodnej nádrže, kde ju polial neznámou horľavinou a zapálil. Týmto jej spôsobil zranenia, ktoré boli kvalifikované ako ťažká ujma na zdraví a okrem toho tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania t.j. surovo a trýznivým spôsobom, pretože poškodená pri tom ako horela, bola vystavená mimoriadnym fyzickým útrapám, ktoré podstatne pokračujú bežné útrapy obete pri danom trestnom čine.

Tiež neboli zistené ani žiadne mimoriadne pomery na strane páchatel'a, pretože skutočnosť, že obžalovaný sa k činu priznal, oľutoval ho a pomáhal ho objasniť, súd už hodnotil pri poľahčujúcich okolnostiach. Okrem toho treba uviesť, že mimoriadnymi pomermi páchatel'a sú okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré nie sú hodnotené v rámci stupňa nebezpečnosti činu.

Pokiaľ obžalovaný predložil spoločenskú záruku F. úradu I., túto nemožno považovať za záruku v zmysle § 4 Tr. por., pretože záruku môže podať iba dôveryhodná osoba alebo záujmové združenie občanov, pričom obec takýmto záujmovým združením nie je a okrem toho neboli splnené ani podmienky na prijatie tejto záruky uvedené v § X ods. 4 Tr. por.

Odvolanie obžalovaného v tom smere, že trest, ktorý mu bol uložený na samej dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. 5 rokov, je neprimerane prísny, nepovažoval odvolací súd za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.